

som Stillingens Behersker. Til daglig kunde Skibberupperne nok smaaknurre over Væveren og hans sære, undertiden ganske uforstaaelige Væsen og Taktik. Men i urolige Tider samlede man sig atter om ham med urokkelig Tillid, — han havde jo hidtil ogsaa kun ført dem fra Sejr til Sejr.

Rygtet havde denne Morgen talt sandt; man forberedte sig virkelig i Dag paa et Hovedslag.

I første Øjeblik, efter at Provst Tønnesens Opslag paa Smedenens Porte havde gjort det klart for enhver, at han nu agtede at optage Kampen i fuld Rustning, havde der i Skibberup hersket nogen Uenighed om Maaden, hvorpaa man rettest skulde møde ham. Blandt de unge havde der været Stemning for, at man som i forrige Dage skulde holde sig ganske borte fra Kirken og lade Provsten udøse sit Raseri for de tomme Bænke; man kunde da efter Gudstjenesten forsamle sig ved Vejen, hvor Provsten skulde køre forbi, og maaske modtage ham med en Pibekoncert. Men paa et Møde af et „Menighedsraad“, som imidlertid var blevet dannet, havde man paa Forslag af Væver Hansen forandret denne Plan og besluttet, at man tværtimod denne Gang skulde møde fuldtalligt til Gudstjenesten for at have saa mange Vidner som muligt imod Provsten, i Fald han —